

Николай Лилиев

Извяхват спомени и песни...

ИЗВЯХВАТ спомени и песни,
прекършени крила тежат
и в земната печал унесени,
вървим по своя стръмен път.

Край нас годините минават,
като забързани вълни,
и към морето на забравата
отнасят златните ни дни.

Къде са нашите надежди,
къде са нашите венци?
Потайни извори оглеждат
ликът на скръбни мъртъвци.

И сред просторите унесени
в сънят на есенни мъгли,
напусто пламенни стрели
излъчват скръбните ни песни.

КРАЙ

© 1922 Николай Лилиев

Източник: Словото

Набиране: Инна Атанасова, Галина Игнатова или Рейни

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7779>]